

FOAIE PAROHIALĂ

25 februarie - 2 martie 2024

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Stihiri ale Triodului:

Stih: *Că la Domnul este mila și multă mântuire la El; și El va mântui pe Israel de toate fărădelegile lui* (Ps 129,7-8).

Să nu ne rugăm ca fariseul, fraților, că cel ce se înalță pe sine se va smeri; ci să ne smerim înaintea lui Dumnezeu ca vameșul, prin postire, strigând: Dumnezeuule, milostivește-Te spre noi păcătoșii.

Stih: *Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L toate popoarele!* (Ps 116,1).

Să nu ne rugăm ca fariseul, fraților, că cel ce se înalță pe sine se va smeri; ci să ne smerim înaintea lui Dumnezeu ca vameșul, prin postire, strigând: Dumnezeuule, milostivește-Te spre noi păcătoșii.

Stih: *Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac* (Ps 116,2).

Fariseul de slava deșartă fiind biruit, iar vameșul cu pocăință plecându-se, au venit la Tine însuși, Stăpâne. Ci acela laudându-se, s-a lipsit de bunătăți; iar acesta negrăind s-a învrednicit darurilor. În aceste suspine întărește-mă, Cristoase Dumnezeuule, ca un Iubitor de oameni.

Mărire...,

Atotțiitorule, Doamne, știi cât pot lacrimile! Că pe Iezechiel din porțile morții l-ai ridicat, pe cea păcătoasă din păcatele cele de mulți ani au mântuit-o; iar pe vameșul, mai presus decât pe fariseul, l-au îndreptat. Ci mă rog, împreună cu aceștia numărându-mă, să te înduri spre mine.

Și acum...,

În Marea Roșie chipul Miresii celei neispitite de nuntă s-a scris oarecând. Acolo Moise, despărțitorul apei, iar aici Gavriil, slujitorul minunii; atunci adâncul l-a trecut pedestru, neudat, Israel, iar acum pe Cristos L-a născut, mai presus de fire, Fecioara. Marea, după trecerea lui Israel, a rămas neumblată, iar cea fără prihană după nașterea lui Emanuel, a rămas nestricată. Cel ce ești, și mai înainte ai fost, și Te-ai arătat ca un om, Dumnezeuule, miluiește-ne pe noi.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Anda Paula Pogăceanu**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Metanoia

Cu această duminică începe perioada Triodului, o perioadă de viață spirituală mai intensă, de asceză, ce va dura până în Sâmbăta Mare. Cuprinzând 3 săptămâni pregătitoare și apoi întreaga perioadă a Postului Mare, Triodul este un timp de har, ce ne conduce înspre Învierea Domnului pe căile privilegiate ale întoarcerii la adevăratele valori ale vieții. Este de aceea o întoarcere în noi înșine, precum cea a fiului risipitor despre care ne spune Sfânta Scriptură că “venindu-și în fire”, se întoarce la Casa Tatălui. Și în cazul nostru, reîntoarcerea la noi înșine este urmată inevitabil de o apropiere de Casă.

Primele 3 duminici din Triod, cea de astăzi a Vameșului și a Fariseului, cea a Fiului Risipitor și cea a Înfricoșătoarei Judecăți, sunt menite să suscite o introspecție personală, luminând aspectele concrete ale relației noastre cu Dumnezeu, cu aproapele, precum și percepția propriei vieți. În fiecare dintre aceste evanghelii, cele trei aspecte sunt abordate din unghiuri și sub lumini diferite, permițându-ne astfel să ne regăsim într-unul sau altul dintre personajele prezente și astfel edificați, să știm să cerem ajutorul Domnului pentru o adevărată schimbare interioară.

Cei doi protagoniști ai evangheliei de astăzi sunt două fațete ale sufletului nostru. Știm bine că Luca folosește destul de des două personaje în parabolele prezentate, tocmai pentru a ne ajuta să ne regăsim într-unul sau altul din ele, și astfel să știm să ne păzim. Fariseul, de exemplu, atât de condamnat, ne paște la fiecare pas. Când terminăm de citit acest pasaj evanghelic poate gândim în mod spontan: „Doamne îți Mulțumesc că nu sunt ca acest fariseu” și intrăm fără să ne dăm seama chiar în pielea personajului detestat. Dar să nu uităm că nu acțiunile fariseului îl fac mai puțin plăcut în fața Domnului, ci felul în care prin ele se separă de fapt nu doar de cel de lângă el, ci de însuși Dumnezeu: pe vameș îl disprețuiește, iar de Dumnezeu nu are nevoie decât în calitate de spectator.

Pentru noi, cei care intrăm în această perioadă specială de pregătire, chemarea este aceea de a ne vedea în lumina lui Dumnezeu așa cum suntem cu adevărat. Vom ști că ne percepem în mod real în momentul în care pe cei din jurul nostru îi vom învălui cu iubirea și îndurarea noastră, iar nu cu judecată și dispreț. Pe noi înșine ne vom simți nevrednici și păcătoși, dar inundați de iertarea lui Dumnezeu. Un Dumnezeu mai mult Tată decât Judecător, ce nu se mulțumește să privească de la distanță eforturile noastre. Din iubire pentru noi s-a făcut om și rămâne lângă noi pentru a ne susține în căderile și în păcatele noastre.

Evanghelia de astăzi dă primele lovituri falselor imagini ce bântuie viața noastră. Să cerem așadar harul adevăratei schimbări în această perioadă binecuvântată!

PS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla